

על מה נקרא כף? שענית
להתגלות מתוך הריח שעליה.
ומשום שטרם התמלאה להאיר
למטה, נקראת אהי"ה.

וכימן זה ראשית נבואת משה,
שעד כאן לא יצאה הלבנה
מכסויה להיות מוארת מתוך
השמש. וכימן שהלבנה היתה
בחשכה, עד עכשו השמש לא
מאיר לה, והחדר העליון הנה לא
התגלה להאיר, שהרי אותו ריח
עליון עולה לתוך נסתר כל
הנסתרים, שאין נודע כלל, ואז
אהי"ה.

וכששב למקומו, אזי ודאי עומד
להאיר לכל, ואז אשר אהיה,
שהרי אז התתקנו להתמלא מתוך
שביל דק אחד שנכנס בו בסתר.
ועם כל זה, בשמות הללו, עד
עכשו לא התגלה להאיר
המנורות.

אחר כך אהיה השלישי, שהרי
עתידה להתגלות ולהפשט
אורות לכל צד, וזהו אהי"ה,
הריני עתיד להתגלות.

וזה השלישי, תקון השופר
להוציא קול. וכיין שיצא אותו
הקול בחזק של ראשית הקול,
יוצא בתקף של אותו שתקע
אותו. אותו ראשית הקול נקרא
יהו"ה, משום שאותו החזק של
הראשית שב למקומו, ולא (התגלה)
כשאר השמות. אחר כך
כשהתפשט הקול בהתפשטות
של מנוחה, אז נקרא יהו"ה, השם
שהתגלה.

כאן סוד הסודות לידעי החכמה
העליונה, ומעשים הם (שיודעים)
שם זה. ואף על גב שהרי בארנו
בסוד האותיות, וכך הוא. אבל
נקודות וטעמים קבלה למשה
מסיני, בדרך נסתר, לחכמי הלב.
וזה סוד (שמות לא) ובלב כל חכם
לב נתתי חכמה. שהרי מסוד

על מה אתקרי הכי דזמין לאתגלייא מגו ריחא
דעלה. ובגין דעד לא אתמליאת לאנהרא
לתתא, אתקרי אהי"ה.

וכימנא דא שירותא דנבואה דמשה, דעד כאן
לא נפקת סיהרא מפסויה, לאתנהרא
מגו שמשא. וכיין דסיהרא הות בחשוכא, עד
כען שמשא לא נהיר לגבה, ואידרא עילאה
דא לא אתגלייא לאנהרא, דהא ההוא ריחא
עילאה, סלקא לגו סתימא דכל סתימין, דלא
אתידע כלל, וכדין אהי"ה.

וכר תב לאתריה, פדין קיימא ודאי לאנהרא
לכולא, וכדין אשר, אהיה, דהא כדין
אתתקנן לאתמלייא, מגו שביל חד דקיק, (ד' 9
ע"ב) דעיל ביה בסתימו. ועם כל דא, בשמהן
אלין, עד כען לא אתגלייא לאנהרא בוצינין.
לבתר אהיה תליתאה, דהא זמינת לאתגלייא,
ולאפשטא נהורין לכל סטר, ודא איהו
אהי"ה, הא אנא זמין לאתגלייא.

ודא תליתאה, תיקונא דשופר לאפקא קלא.
וכיין דנפק ההוא קלא בתקיפו דשירותא
דקלא, נפיק בתוקפא דההוא דתקע ליה,
ההוא שירותא דקלא איקרי יהו"ה. בגין
דההוא תוקפא דשירותא תב לאתריה, ולא
(אתגלייא) כשאר שמהן. לבתר כד אתפשט קלא
בפשיטו דנביחא, פדין איקרי יהו"ה, שמא
דאתגלייא.

הכא רזא דרזין, לידעי חכמתא עילאה.
וזעירין אינון (ידעין) שמא דא. ואף על
גב דהא אוקימנא ברזא דאתוון, והכי איהו.
אבל נקודי וטעמי, קבלה למשה מסיני,
באורח סתים, לחפימי לבא.
ורזא דא, (שמות לא ו) ובלב כל חכם לב נתתי
חכמה. דהא מרזא דנקודי ותנועי